

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2002/C 31/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä marraskuuta 2001 asiassa C-451/98, Antillean Rice Mills NV vastaan Euroopan unionin neuvosto (Merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiojärjestely – Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuonti – Suojatoimenpiteet – Asetus N:o 304/97 – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)	1
2002/C 31/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä marraskuuta 2001 asiassa C-452/98, Nederlandse Antillen vastaan Euroopan unionin neuvosto (Merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiojärjestely – Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuonti – Suojatoimenpiteet – Asetus N:o 1036/97 – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)	1
2002/C 31/03	Asia C-410/01: Bundesvergabeamtin, Wien, 8.10.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö muutoksenhakuasiassa 1. FRITSCH, CHIARI & PARTNER, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Hopferwieser, Dipl. -Ing. Walter, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisslerdt Ingenieurgesellschaft m.b.H., tarjoajaryhmittymänä vastaan die Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASFINAG)	2

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 31/04	Asia C-420/01: Euroopan yhteisöjen komission 23.10.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	2
2002/C 31/05	Asia C-433/01: Bundesgerichtshofin 26.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Freistaat Bayern vastaan Jan Blijdenstein.....	3
2002/C 31/06	Asia C-434/01: Euroopan yhteisön komission 9.11.2001 nostama kanne Yhdistyneitä kuningaskuntia vastaan.....	3
2002/C 31/07	Asia C-437/01: Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2002/C 31/08	Asia C-439/01: Der Unabhängige Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin Aussenstelle Mistelbachin, 6.11.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Libor Cipra ja 2. Vlastimil Kvasnicka vastaan Bezirks-hauptmannschaft Mistelbach.....	4
2002/C 31/09	Asia C-441/01: Euroopan yhteisöjen komission 15.11.2001 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne.....	5
2002/C 31/10	Asia C-443/01: Vestre Landsretin 13.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Poul Nørgaard vastaan Skatteministeriet.....	5
2002/C 31/11	Asia C-446/01: Euroopan yhteisöjen komission 20.11.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	6
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2002/C 31/12	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-9/98, Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Verotukselliseen palkkioon oikeuttavien investointien toteuttamisajan pidentäminen – Yleinen tukijärjestelmä – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Suoraan ja erikseen kantajaa koskeva toimi – Oikeussuojan tarve – Ylimääräinen tuki – Investointituki tai toimintatuki – Suhteellisuusperiaate) ..	7
2002/C 31/13	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 23 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteinen maatalouspolitiikka – Sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua, tehdyn komission päätöksen 97/296/EY muuttamisesta tehty päätös 1999/244/EY – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)	7

2002/C 31/14	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-333/99, X vastaan Euroopan keskuspankki (Henkilöstö – Euroopan keskuspankin henkilöstö – Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta – Työsuhteen ehtojen laillisuus – Puolustautumisoikeudet – Irtisanominen – Häirintä – Internetin väärinkäyttö).....	8
2002/C 31/15	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-336/99, Henkel KGaA, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Pyykin- tai astianpesuaineen muoto – Kolmiulotteinen tavaramerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	8
2002/C 31/16	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-349/00, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välillä vuonna 1994 tehty puitesopimus – Tarkistaminen tai muuttaminen – Yhteistoimintamenettely – Uusien sääntöjen käyttöönotto – Tutkittavaksi ottaminen)	8
2002/C 31/17	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15 päivänä marraskuuta 2001 yhdistetyissä asioissa T-83/99 ja T-84/99 DEP, Carlo Ripa di Meana ja Leoluca Orlando vastaan Euroopan parlamentti (Oikeudenkäyntikulut).....	9
2002/C 31/18	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-332/99, Paul Jestädt vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2330/98 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentuminen – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat).....	9
2002/C 31/19	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-226/00, Nan Ya Plastics Corporation vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Kanteen kohteena olevan toimen muuttaminen taannehtivasti – Lausunnon antamisen raukeaminen).....	10
2002/C 31/20	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-227/00, Far Eastern Textiles Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Riidanalaisen toimen muuttaminen taannehtivin vaikutuksin – Lausunnon antamisen raukeaminen).....	10
2002/C 31/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 24 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-352/00, Andrew M. Rosemarine vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Väliaikaiset toimihenkilöt – Palvelukseen ottaminen – Ikäraja – Hakemuksen hylkääminen – Vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi täysin perusteeton kanne).....	10

2002/C 31/22	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-83/01, Merck KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Kanteen virheellisyys – Tutkimatta jättäminen)	11
2002/C 31/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-121/01, Laurent Piau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Laiminlyöntikanne – Asetuksen N:o 2842/98 6 artiklan mukainen komission kehoitus – Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeaminen) ..	11
2002/C 31/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 21 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-138/01 R, F vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (Välitoimimenettely – Henkilöstö – Siirtopäätös – Kiireellisyys – Intressivertailu).....	11
2002/C 31/25	Asia T-251/01: SEC Corporationin 9.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	12
2002/C 31/26	Asia T-252/01: The Carbide/Graphite Group, Incin 4.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12
2002/C 31/27	Asia T-253/01: UPS Europe NV/SA:n 11.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	13
2002/C 31/28	Asia T-286/01: Johannes Priesemannin 22.11.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	14
2002/C 31/29	Asia T-287/01: Bioelettrica S.p.a:n 20.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	15
2002/C 31/30	Asia T-288/01: OPI Products Inc:n 23.11.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne.....	16
2002/C 31/31	Asian T-108/00 poistaminen rekisteristä.....	16
2002/C 31/32	Asian T-52/01 poistaminen rekisteristä.....	17
2002/C 31/33	Asian T-140/01 poistaminen rekisteristä.....	17

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä marraskuuta 2001

asiassa C-451/98, Antillean Rice Mills NV vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾*(Merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiojärjestely – Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuonti – Suojatoimenpiteet – Asetus N:o 304/97 – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)*

(2002/C 31/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-451/98, Antillean Rice Mills NV, kotipaikka Bonaire (Alankomaiden Antillit), edustajinaan advocat W. Knibbeler ja advocat K. J. Defares, jota tukee Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra), vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään R. Torrent, J. Huber ja G. Houttuin), jota tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään L. Pérez de Ayala Becerril), Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Chavance), Italian tasavalta (asiamiehinään U. Leanza, avustajanaan F. Quadri), ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. van Rijn), jossa kantaja vaatii merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suojatoimenpiteiden käyttöön ottamisesta 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 304/97 (EYVL L 51, s. 1) kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann ja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 22.11.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Antillean Rice Mills NV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä marraskuuta 2001

asiassa C-452/98, Nederlandse Antillen vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾*(Merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiojärjestely – Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuonti – Suojatoimenpiteet – Asetus N:o 1036/97 – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)*

(2002/C 31/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-452/98, Nederlandse Antillen, edustajinaan advocat P. V. F. Bos ja advocat M. M. Slotboom, vastaan Euroopan

unionin neuvosto (asiamiehinään R. Torrent, J. Huber ja G. Houttuin), jota tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään R. Silva de Lapuerta), Italian tasavalta (asiamiehinään U. Leanza, avustajanaan F. Quadri), ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P. J. Kuijper ja T. van Rijn), jossa kantaja vaatii merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suojatoimenpiteiden käyttöön ottamisesta 2 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1036/97 (EYVL L 151, s. 8) kumoamista, yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann ja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.11.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Nederlandse Antillen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Espanjan kuningaskunta, Italian tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 188, 3.7.1999.

Bundesvergabeamt, Wien, 8.10.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö muutoksenhakuasiassa 1. FRITSCH, CHIARI & PARTNER, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Hopferwieser, Dipl. -Ing. Walter, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisserodt Ingenieurgesellschaft m.b.H., tarjoajaryhmittymänä vastaan die Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASF-NAG)

(Asia C-410/01)

(2002/C 31/03)

Bundesvergabeamt, Wien, on pyytänyt 8.10.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 16.10.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua muutoksenhakuasiassa 1. FRITSCH, CHIARI & PARTNER, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI

F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Hopferwieser, Dipl. -Ing. Walter, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisserodt Ingenieurgesellschaft m.b.H., tarjoajaryhmittymänä vastaan die Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASF-NAG) seuraaviin kysymyksiin:

Kysymys 1

Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/ETY(¹) 1 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että muutoksenhakumenettelyjen on oltava kaikkien sellaisten yritysten käytettävissä, jotka ovat jättäneet hankintamenettelyssä tarjouksen tai ovat pyytäneet saada osallistua hankintamenettelyyn?

Jos kysymykseen 1 vastataan kieltävästi:

Kysymys 2

Onko edellä mainittu direktiivin säännös ymmärrettävä siten, että yrittäjä on ollut tai on "tavoittelemassa" tiettyä hankintasopimusta vain silloin, jos se – hankintamenettelyyn osallistumisensa lisäksi – on käyttänyt tai käyttää kaikki kansallisten säännösten mukaan sen käytettävissä olevat keinot estääkseen sopimuksen tekemisen muun tarjoajan kanssa ja saadakseen siten aikaan sen, että sopimus tehdään sen itsensä kanssa?

(¹) EYVL L 395, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 23.10.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-420/01)

(2002/C 31/04)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.10.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Hendrik Van Lier ja Roberto Amorosi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 28 ja EY 30 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se soveltaa muissa jäsenvaltioissa valmistettuihin ja markkinoituihin juomiin säännöksiä, joiden mukaan Italiassa ei saa myydä

energiajuomia, joiden kofeiinipitoisuus ylittää tietyn rajan, esittämättä kuitenkaan syitä, joiden vuoksi tämä raja on välttämätön ja oikeasuhtainen ihmisten terveyden suojelun kannalta

- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian toimivaltaiset viranomaiset kieltävät sellaisten energiajuomien myynnin, joiden kofeiinipitoisuus ylittää 125 mg/l, mutta jotka on lain mukaisesti valmistettu ja joita markkinoidaan lain mukaisesti muissa jäsenvaltioissa. Tämä kieltö rajoittaa tavaroiden vapaata liikkuvuutta EY 28 artiklan vastaisesti.

Kansalliset viranomaiset eivät voi perustellusti vedota EY 30 artiklaan osoittaakseen, että edellä kuvattu energiajuomien myyntikieltö on perusteltu, koska ne eivät ole kyenneet esittämään näyttöä tieteellisistä seikoista, joiden perusteella riitautettu kieltö on annettu, eikä 125 mg/l ylittävän kofeiinipitoisuuden vaarallisuudesta kansanterveydelle.

Bundesgerichtshofin 26.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Freistaat Bayern vastaan Jan Blijdenstein

(Asia C-433/01)

(2002/C 31/05)

Bundesgerichtshof on pyytänyt 26.9.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.11.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Freistaat Bayern vastaan Jan Blijdenstein seuraavaan kysymykseen:

Voiko kantaja, jonka viranomaiset ovat julkisoikeuden alan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti maksaneet opiskelijalle opintotukea tietyksi ajaksi, vedota tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä yleissopimuksella, 5 artiklan 2 alakohtaan sisältyvään

erityiseen toimivaltasääntöön, kun opiskelijan siviilioikeudellinen oikeus saada elatusta vanhemmiltaan on siirtynyt opintotuen maksamisen ajalta suoraan lain nojalla kantajalle ja kantaja vetoaa regressioikeuteensa opiskelijan vanhempia vastaan?

Euroopan yhteisön komission 9.11.2001 nostama kanne Yhdistyneitä kuningaskuntia vastaan

(Asia C-434/01)

(2002/C 31/06)

Euroopan yhteisön komissio on nostanut 9.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistyneitä kuningaskuntia vastaan. Kantajan edustajana on Richard Wainwright ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

- Toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut täyttäneensä direktiivin 12 ja 16 artiklan perustuvia velvollisuuksiaan.
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole täyttänyt direktiivin 12 ja 16 artiklaan perustuvia velvollisuuksiaan, koska se on sallinut sen, että aluesuunnittelusta vastaavien viranomaisten, jotka eivät ole direktiivin 12 ja 16 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia, päätökset syrjäyttävät kansallisten luonnonsuojelujärjestöjen, maatalousministerin tai ympäristöministerin päätökset siitä, voidaanko tehdä 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu poikkeus, ja siten soveltanut virheellisesti direktiivin 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetettua kahta edellytystä sekä edellytystä sen osoittamisesta, että on olemassa erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavia syitä.

⁽¹⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

Euroopan yhteisöjen komission 12.11.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-437/01)

(2002/C 31/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 12.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Enrico Traversa ja Kilian Gross.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan ja kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa voiteluöljyistä kannettavan veron
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio katsoo, että jos Italian annetaan edelleen kantaa kansallinen vero voiteluöljyistä, jotka on vapautettu yhdenmukaistetusta valmisteverosta direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, tältä säännökseltä poistetaan käytännössä kaikki vaikutukset.

Direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaan verovapautta sovelletaan yhdenmukaistettujen valmisteverojen veron perustetta määrättäessä ja näitä veroja laskettaessa. Tästä seuraa, että Italiassa voimassa oleva voiteluöljyvero on tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdan vastainen, koska veron laskennassa ja sen perusteen määrittämisessä ei noudateta kivennäisöljyjä koskevien valmisteverosäännösten yleistä rakennetta. Yhdenmukaistetun valmisteveron kantamisen verosta vapautetuista tavaroista pitäisi merkitä nollan suuruisen veron määrää-

mistä. Italian kulutusverotuksessa 1 000 kg:sta voiteluöljyä kannetaan kuitenkin 1 260 000 liiran suuruinen vero. Direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen on siis ilmeistä.

⁽¹⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

Der Unabhängige Verwaltungssenat im Land Niederösterreichin Aussenstelle Mistelbachin, 6.11.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1. Libor Cipra ja 2. Vlastimil Kvasnicka vastaan Bezirks-hauptmannschaft Mistelbach

(Asia C-439/01)

(2002/C 31/08)

Der Unabhängige Verwaltungssenat im Land Niederösterreich, Aussenstelle Mistelbach, on pyytänyt 6.11.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.11.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1. Libor Cipra ja 2. Vlastimil Kvasnicka vastaan Bezirkshauptmannschaft Mistelbach seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985⁽¹⁾ annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisalaan kuuluvien kuljettajien täytettävä kahden kuljettajan vuorotellussa asetuksen 8 artiklan sekä 1 että 2 kohdan mukaiset edellytykset vai asetetaanko 8 artiklan 2 kohta erityissäännöksenä etusijalle saman artiklan 1 kohtaan nähden?
2. Onko tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 soveltamisalaan kuuluvassa kahden kuljettajan vuorottelua koskevassa tapauksessa jätettävä soveltamatta 8 artiklan 1 kohtaa taikka mahdollisesti 8 artiklan 1 ja 2 kohtaa siitä syystä, että tämä olisi ristiriidassa yhteisön ylempimantasaisen oikeuden kanssa?

⁽¹⁾ EYVL 1985, L 370, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 15.11.2001 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-441/01)

(2002/C 31/09)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 15.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. van Vliet ja H. Kreppel.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut perustamissopimuksen eikä toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY⁽¹⁾ 7 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt työnantajalle vapauden valita, käyttääkö se sisäisiä vaiko ulkopuolisia palveluja suojelu- ja ehkäisytoimenpiteiden toteuttamiseksi;
- velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Alankomaiden viranomaiset ovat perusteettomasti riitauttaneet komission 7 artiklan 3 kohdasta omaksuman tulkinnan, jonka mukaan direktiivissä ei anneta työnantajalle vapautta valita, järjestääkö se suojelu- ja ehkäisytoimenpiteet valitsemalla omia työntekijöitään vai kääntyykö se ulkopuolisten henkilöiden puoleen, ja jonka mukaan näiden kahden vaihtoehdon välillä vallitsee hierarkia, ja objektiivisena kriteerinä on se, onko yrityksessä pätevää henkilöstöä, joka kykenisi vastaamaan mainituista suojelu- ja ehkäisytoimenpiteistä. Direktiivin 7 artiklan rakenteesta ja sanamuodosta ja erityisesti sen 1 kohdasta käy ilmi, että yhteisön lainsäätäjän tarkoituksena on ollut, että työnantajan on nimettävä tahot, joiden on vastattava kyseisten tehtävien hoitamisesta, pääsääntöisesti yrityksen sisältä. Saman artiklan 2 kohdan toisesta alakohdasta ja 3 kohdasta yhdessä käy ilmi, että vaikka työnantaja käyttäisi mieluummin ulkopuolista palvelua ja päättäisi, että työntekijöiden on keskityttävä heille määrättyihin työtehtäviin, se ei voi toimia näin, vaan sen on nimettävä työntekijät ja annettava heille aikaa kyseisten

tehtävien toteuttamista varten. Sillä, että 6 kohtaan ei sisälly ilmaisua ”jos – ei voida järjestää”, ei ole merkitystä, koska tämä sääntö käy ilmi jo 1 kohdasta ja 3 kohdasta, joten oli tarpeetonta toistaa sitä 6 kohdassa.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

Vestre Landsretin 13.9.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Poul Nørgaard vastaan Skatteministeriet

(Asia C-443/01)

(2002/C 31/10)

Vestre Landsret on pyytänyt 13.9.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.11.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Poul Nørgaard vastaan Skatteministeriet seuraaviin kysymyksiin:

Kysymys 1

Onko kuudennen arvonlisäverodirektiivin⁽¹⁾ 13 artiklan B kohdan b alakohdan 1 alakohdasta tulkitettava niin, että ilmaus ”hotellialalla tai vastaavalla alalla harjoitettava – – majoitustoiminta” kattaa edellä tarkoitettua kaltaisen lyhytkestoisuuden vuokrauksen?

Kysymys 2

Jos ilmaus ”hotellialalla tai vastaavalla alalla harjoitettava – – majoitustoiminta” voi kattaa sellaisen kiinteän omaisuuden vuokrauksen lomakäyttöön, jossa vuokra-aika on kuukautta lyhyempi ja omaisuus vuokrataan viikkokohtaisesti, voivatko jäsenvaltiot määrittää käsitteen ”vastaavalla alalla” sellaisen kokonaisarvioinnin perusteella, jossa otetaan huomioon useita objektiivisia kriteerejä eli esimerkiksi se, onko kiinteä omaisuus erikseen rekisteröity, liittyykö kiinteään omaisuuteen muiden kiinteistöyksiköiden kanssa yhteisiä tiloja ja suoritetaanko osana kyseistä toimintaa palveluja, kuten vuodevaatteiden vaihto, aamiainen ja siivous?

⁽¹⁾ Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste.

Euroopan yhteisöjen komission 20.11.2001 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-446/01)

(2002/C 31/11)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että koska Espanjan kuningaskunta ei ole toteuttanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, 4 ja 9 artiklan eikä omalta osaltaan myöskään 13 artiklan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä tiettyjen kaatopaikkojen osalta, se ei ole täyttänyt kyseisen direktiivin mukaisia velvoitteitaan
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivin 75/442/ETY 9 artiklan rikkominen: tämän kanteen kohteena olevat viisi kaatopaikkaa (Torreblanca/

Málaga, San Lorenzo de Tormes/Avila, Priaranza del Bierzo/León, Sa Roca/Ibiza ja Campello/Alicante) ovat lainvastaisia, sillä niillä ei ole direktiivin 75/442/ETY 9 artiklassa asetetut edellytykset täyttävää lupaa. Lisäksi 28.4.2000 eli perustellussa lausunnossa asetetun sen määräajan päättymispäivänä, jonka kuluessa Espanjan kuningaskunnan oli toteutettava lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet, neljä viidestä kaatopaikasta oli edelleen avoinna, ja jätteiden purkamista ja käsittelyä jatkettiin odottaessa muiden laitosten rakentamista tai kaatopaikan sulkemista. Kyseisenä päivämääränä Campellon (Alicante) kaatopaikkaa ei edelleenkään ollut suljettu.

- Direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan rikkominen: yhdelläkään viidestä kaatopaikasta ei ole käytössä järjestelmää, jonka avulla jätteistä ei liukene mitään maaperään, mikä saastuttaa väistämättä maaperää sekä pinta- ja pohjavesiä. Tilannetta pahentaa se, että erilaisille jätteille ei ole lajittelu- ja erottelujärjestelmää. Toisaalta Torreblancan/Málagan laitton kaatopaikka sijaitsee lähellä asutuskeskusta, jolle aiheutuu haittaa jätteiden hajusta ja niiden palamissavusta.
- Direktiivin 75/442/ETY 4 artiklan rikkominen: toimivaltaiset viranomaiset eivät tarkasta säännönmukaisesti Torreblancan/Málagan ja San Lorenzo de Tormesin/Avilan kaatopaikkoja.

⁽¹⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-9/98, *Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH*
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Valtiontuet – Verotukselliseen palkkioon oikeuttavien investointien toteuttamisajan pidentäminen – Yleinen tukijärjestelmä – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi ottaminen – Suoraan ja erikseen kantajaa koskeva toimi – Oikeussuojan tarve – Ylimääräinen tuki – Investointituki tai toimintatuki – Suhteellisuusperiaate)

(2002/C 31/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-9/98, *Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH*, kotipaikka Spergau (Saksa), edustajinaan aluksi asianajajat M. Schütte ja M. Maier, ja sittemmin asianajajat Schütte ja J. Lüdicke, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja P. Nemitz), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Saksan uusissa osavaltioissa tehtäville investoinneille vuoden 1996 verolain nojalla myönnetyn kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion jatkamisesta 1 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 98/194/EY (EYVL 1998, L 73, s. 38), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Vilaras ja N. J. Forwood, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 22.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Saksan uusissa osavaltioissa tehtäville investoinneille vuoden 1996 verolain nojalla myönnetyn kahdeksan prosentin verotuksellisen investointipalkkion jatkamisesta 1 päivänä lokakuuta 1997 tehty komission päätös 98/194/EY kumotaan siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- 2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 72, 7.3.1998.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

23 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-155/99, *Dieckmann & Hansen GmbH* vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka – Sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua, tehdyn komission päätöksen 97/296/EY muuttamisesta tehty päätös 1999/244/EY – Sopimussuhteen ulkopuolinen yhteisön vastuu)

(2002/C 31/13)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-155/99, *Dieckmann & Hansen GmbH*, kotipaikka Hampuri (Saksa), edustajanaan asianajaja H.-J. Rabe, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Niejahr ja G. Berscheid), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuin yhtäältä kumoaa sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua, tehdyn päätöksen 97/296/EY muuttamisesta 26 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/244/EY (EYVL L 91, s. 37), ja toisaalta velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneeksi väitetyn vahingon, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 23.10.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 281, 2.10.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

18 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-333/99, X vastaan Euroopan keskuspankki⁽¹⁾

(Henkilöstö – Euroopan keskuspankin henkilöstö – Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivalta – Työsuhteen ehtojen laillisuus – Puolustautumisoikeudet – Irtisanominen – Häirintä – Internetin väärinkäyttö)

(2002/C 31/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-333/99, X, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa), edustajinaan asianajajat N. Pflüger, R. Steiner ja S. Mittländer, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan keskuspankki (asiamiehinään C. Zilioli, V. Saintot ja B. Wägenbaur), jossa kantaja vaatii Euroopan keskuspankin johtokunnan 9.11.1999 tekemän sen päätöksen kumoamista, jossa kantaja pidätetään virantoimituksesta ja jossa hänen peruspalkastaan pidätetään puolet, ja 18.11.1999 tekemän sen päätöksen kumoamista, jossa kantaja irtisanotaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts ja M. Jaeger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Christensen, on 18.10.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

19 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-336/99, Henkel KGaA, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki – Pyykin- tai astianpesuaineen muoto – Kolmiulotteinen tavaramerkki – Ehdoton hylkäysperuste – Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2002/C 31/15)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-336/99, Henkel KGaA, kotipaikka Düsseldorf (Saksa), edustajinaan asianajajat H.-F. Wissel ja C. Osterrieth,

prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), (asiamiehinään A. von Mühlendahl, D. Schennen ja S. Laitinen), jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 21.9.1999 tekemästä päätöksestä (asia R 71/1999-3), joka on annettu kantajalle tiedoksi 28.9.1999, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 19.9.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

15 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-349/00, Giorgio Lebedef vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö – Komission sekä ammattiliittojen ja -järjestöjen välillä vuonna 1994 tehty puitesopimus – Tarkistaminen tai muuttaminen – Yhteistoimintamenettely – Uusien sääntöjen käyttöönotto – Tutkittavaksi ottaminen)

(2002/C 31/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-349/00/98, Giorgio Lebedef, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat G. Bounéou ja F. Frabetti, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja J. Currall), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan ”yhteistoiminnan tasojen, yhteistoimintaelinten ja yhteistoimintamenettelyä koskevat toimintasäännöt”, joista komissio oli sopinut ammattiliittojen ja -järjestöjen enemmistön kanssa 19.1.2000, tai vaihtoehtoisesti kumoamaan yhteistoimintaelimen kokoonpanon, joista säännöissä määrätään, siltä osin kuin niissä jätetään elimen ulkopuolelle Action et défense -niminen ammattiliitto, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 15.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) ”Yhteistoiminnan tasoja, yhteistoimintaelintä ja yhteistoimintamenettelyä koskevat toimintasäännöt”, joista komissio oli sopinut ammattiliittojen ja -järjestöjen enemmistön kanssa 19.1.2000, kumotaan siltä osin kuin niissä jätetään *Action et défense* -niminen ammattiliitto yhteistoimintaelimen ulkopuolelle.
- 2) Komissio vastaa kaikista oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

15 päivänä marraskuuta 2001

yhdistetyissä asioissa T-83/99 ja T-84/99 DEP, Carlo Ripa di Meana ja Leoluca Orlando vastaan Euroopan parlamentti (¹)

(Oikeudenkäyntikulut)

(2002/C 31/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Yhdistetyissä asioissa T-83/99 ja T-84/99 DEP, Carlo Ripa di Meana, Euroopan parlamentin entinen jäsen, kotipaikka Montecastello di Vibio (Italia), ja Leoluca Orlando, Euroopan parlamentin entinen jäsen, kotipaikka Palermo (Italia), edustajanaan asianajajat V. Viscardini Donà ja G. Donà, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehenään A. Caiola ja G. Ricci), joissa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vahvistamaan niiden oikeudenkäyntikulujen määrän, jotka vastaajan on korvattava kantajille yhdistetyissä asioissa T-83/99, T-84/99 ja T-85/99, Carlo Ripa di Meana ym. vastaan Euroopan parlamentti, 26.10.2000 annetun tuomion johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras, sekä tuomarit V. Tiili ja P. Lindh, kirjaaja; H. Jung, on antanut 15.11.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Euroopan parlamentin on korvattava kantajille aiheutuneina oikeudenkäyntikuluina yhteensä 40 000 000 Italian liiraa.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

19 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-332/99, Paul Jestädt vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Asetus N:o 2330/98 – Tuottajien saamat korvaukset – Vanhentuminen – Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2002/C 31/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-332/99, Paul Jestädt, kotipaikka Großenlüder (Saksa), edustajanaan asianajaja R. J. Seimetz, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A.-M. Colaert) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Niejahr), jossa kantaja vaatii EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla korvausta vahingosta, jota hän väittää kärsineensä siitä, että häntä on estetty markkinomasta maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13) mukaisesti, sellaisena kuin kyseinen asetus on täydennetty asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja; H. Jung, on 19.9.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

19 päivänä syyskuuta 2001

**asiassa T-226/00, Nan Ya Plastics Corporation vastaan
Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾**

(Kumoamiskanne – Kanteen kohteena olevan toimen muuttaminen taannehtivasti – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 31/19)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-226/00, Nan Ya Plastics Corporation, kotipaikka Taiwan, edustajanaan asianajaja P. De Baere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt ja G. Berrisch), jossa kantaja vaatii yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Australiasta, Indonesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesteristä valmistettujen synteettikuitujen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 978/2000 (EYVL L 113, s. 1), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Vilaras ja N. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on 19.9.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen raukeaa esillä olevan kanteen osalta.
- 2) Lausunnon antaminen raukeaa komission tekemän väliintulohakemuksen osalta.
- 3) Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 316, 4.11.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

19 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-227/00, Far Eastern Textiles Ltd vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Riidanalaisen toimen muuttaminen taannehtivin vaikutuksin – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 31/20)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-227/00, Far Eastern Textiles Ltd, kotipaikka Taiwan, edustajanaan asianajaja P. De Baere, prosessiosoite Luxembur-

gissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehinään S. Marquardt et G. Berrisch), jossa kantajat vaativat lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Australiasta, Indonesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesteristä valmistettujen synteettikuitujen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 978/2000 (EYVL L 113, s. 1) kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Vilaras ja N. Forwood, kirjaaja: H. Jung, on antanut 19.9.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen käsiteltävässä asiassa raukeaa.
- 2) Lausunnon antaminen komission väliintulohakemuksesta raukeaa.
- 3) Vastaaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 316, 4.11.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

24 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-352/00, Andrew M. Rosemarine vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)⁽¹⁾

(Väliaikaiset toimihenkilöt – Palvelukseen ottaminen – Ikäraja – Hakemuksen hylkääminen – Vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi täysin perusteeton kanne)

(2002/C 31/21)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-352/00, Andrew M. Rosemarine, kotipaikka Salford (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan aluksi asianajaja J. Davies, myöhemmin asianajaja S. Whale, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään: O. Montalto ja F. Casertano), jossa kantaja vaatii korvausta kantajalle hänen englanninkielisen lingvistijuristin virkaa koskeva hakemuksensa hylkäämisestä aiheutuneesta vahingosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuo-

mioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on 24.10.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 61, 24.2.2001.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

19 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-83/01, Merck KGaA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki – Kanteen virheellisyys – Tutkimatta jättäminen)

(2002/C 31/22)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-83/01, Merck KGaA, kotipaikka Darmstadt (Saksa), vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMVH), jossa kantaja vaatii kumottavaksi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 31.1.2001 tekemän päätöksen R 299/2000-3, joka koskee sanamerkin "OSTEOCALCIUM" rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto), presidentti A. W. H. Meij ja tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung, kirjaaja H. Jung, on 19.9.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

19 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-121/01, Laurent Piau vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Laiminlyöntikanne – Asetuksen N:o 2842/98 6 artiklan mukainen komission kehoitus – Laiminlyönnin korjaavan kannan määrittely – Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2002/C 31/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-121/01, Laurent Piau, kotipaikka Ranska, edustajanaan asianajaja M. Fauconnet, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. Gippini Fournier), jossa kantaja vaatii, että komission todetaan jättäneen perustamissopimuksen vastaisesti tekemättä päätöstä väitettyjä EY 81 artiklan vastaisuuksia koskevan kantelun johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal, kirjaaja: H. Jung, on 19.10.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen kanteessa raukeaa.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 227, 11.8.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

21 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-138/01 R, F vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin

(Välitoimimenettely – Henkilöstö – Siirtopäätös – Kiireellisyys – Intressivertailu)

(2002/C 31/24)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-138/01 R, F, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja P. Goergen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (asiamiehinään

J.-M. Stenier, P. Giusta ja B. Schäfer), jossa on pyydetty lykkäämään nimittävän viranomaisen 4.12.2000 tekemän sen päätöksen täytäntöönpanoa, joka koskee kantajan siirtämistä käännoispalveluihin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 21.9.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin*

SEC Corporationin 9.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-251/01)

(2002/C 31/25)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

SEC Corporation on nostanut 9.10.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on Koen Platteau, asianajotoimisto Linklaters & Alliance, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa asiassa COMP/E-1/36.490 – Grafiittielektrodit 18 päivänä heinäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle 12 000 000 euron suuruinen sakko, tai toissijaisesti ainakin alentaa kyseisen sakon määrää,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on japanilainen grafiittielektrodien ja muiden grafiittituotteiden valmistaja. Riidanalaisella päätöksellä kantajalle ja seitsemälle muulle yhtiölle määrättiin sakkoja siksi, että ne olivat rikkoneet EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa, koska ne olivat osallistuneet sopimuksilla ja yhdenmukaistetuilla menettelyillä muodostettuun kokonaisuuteen grafiittielektrodialalla. Kantajalle määrättiin 12 200 000 euron suuruinen sakko. Rinnakkaisia oikeudenkäyntejä kyseisistä sopimuksista ja menettelyistä on pantu vireille muissa tuomioistuimissa esimerkiksi Yhdysvalloissa.

Kantaja ei sinänsä kiistä niitä tosiseikkoja, jotka komissio on riidanalaisessa päätöksessä maininnut, ja kanteen perusteet liittyvät määrätyn sakon suuruuteen.

Kantaja väittää, että sakko on lainvastainen, koska sillä laiminlyödään suhteellisuusvelvoitetta ja yhdenvertaisen kohtelun velvoitetta. Kantajan mukaan komissio on menetellyt lainvastaisesti ja EY 3 artiklan g kohdan, EY 5, EY 81 ja EY 253 artiklan vastaisella tavalla siksi, koska se on määritellyt sakon perusmäärän vain kantajan maailmanlaajuisen liikevaihdon perusteella ja koska se ei ole ottanut huomioon kantajan toimintaa Euroopan talousalueella. Sillä luokittelulla, jotka komissio on käyttänyt sakon perusmäärän määrittämisessä ja kyseisen summan vahvistamisessa loukataan suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kohtuullisuuden ja kahdenkertaisen seuraamuksen kiellon yleisiä periaatteita, koska se ei ole ottanut huomioon Yhdysvaltojen kilpailuviranomaisten kantajalle jo määräämiä seuraamuksia.

Lopuksi kantaja väittää, että tutkiessaan mahdollisia lieventäviä asianhaaroja komissio on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska se ei ole tehnyt riittävää eroa japanilaisten tuottajien välillä, jotka kaikki on katsottu kartellin aktiivisiksi jäseniksi. Jättämällä huomioimatta kantajan passiivisen osuuden ja "seuraan johtajaani" -asenteen, komissio ei ole ottanut huomioon itse antamia suunta- viivoja ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä.

The Carbide/Graphite Group, Incin 4.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-252/01)

(2002/C 31/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

The Carbide/Graphite Group, Inc. on nostanut 4.10.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Marc Seimetz ja Jean Brücher, asianajotoimisto Brücher & Seimetz, Luxembourg (Luxemburg), yhteistyössä Dechertin kanssa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta asiassa COMP/E-1/36.490 – Grafiittielektrodit Euroopan yhteisöjen komission 18 päivänä heinäkuuta 2001 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko
- toissijaisesti alentaa EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta asiassa COMP/E-1/36.490 – Grafiittielektrodit Euroopan yhteisöjen komission 18 päivänä heinäkuuta 2001 tekemässä päätöksessä määrätyn sakon määrää
- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on yhdysvaltalainen yritys, jonka osuus elektrodikaupassa on perinteisesti ollut pieni. Päätöksessä, jota kantajan kanne koskee, todettiin, että kantaja on yhdessä seitsemän muun yrityksen kanssa on rikkonut EY 81 artiklan 1 kohtaa, koska se on osallistunut sopimuksilla ja yhdenmukaistetuilla menettelytavoilla muodostettuun kokonaisuuteen. Päätöksessä määrättiin kantajalle 10 300 000 euron suuruinen sakko. Kyseisistä sopimuksista ja menettelytavoista on nostettu kanteita myös muissa tuomioistuimissa, esimerkiksi Yhdysvalloissa, missä kantajaa ei syytetty rikoksesta. Riidanalaisen päätöksen vastaanotettuaan kantaja teki konkurssihakemuksen.

Kanteella ei pyritä kiistämään kartellin olemassaoloa tai kantajan osuutta siihen, vaan pikemminkin alentamaan komission kantajalle määräämän sakon määrää.

Kantaja esittää, että vahvistaessaan kantajalle määrätyn sakon määrän komissio on rikkonut perustamissopimuksen yleisiä periaatteita ja arvioinut väärin niitä seikkoja, joiden perusteella kyseisen sakon määrä olisi määriteltävä. 10 300 000 euron suuruinen sakko on joka tapauksessa täysin perusteeton ja kohtuuton.

Kantaja väittää, että komissio on tehnyt virheen todetessaan, että kantajalle määrätyn sakon asianmukainen lähtösumma olisi 16 000 000 euroa ja että komissio ei ole erottanut kantajan rikkomisen vakavuutta muiden tuottajien rikkomisen vakavuudesta. Komissio ei ollut tietoinen siitä, että kantaja noudatti markkinahintoja ennen kartellia, sen aikana ja sen

jälkeen ja että kantajan käyttäytymisellä ei ollut vaikutusta kilpailuun. Komission lähestymistapa oli kantajalle epäoikeudenmukainen monin tavoin ja, kun otetaan huomioon kantajan rikkomuksen luonne ja sen vähäinen vaikutus markkinoihin, sille olisi pitänyt määrätä huomattavasti alhaisempi lähtösumma kuin joillekin muille yrityksille.

Lisäksi kantaja esittää, että komissio on tehnyt virheen todetessaan, että kantajalle on myönnettävä ainoastaan 40 prosentin alennus lieventävien asianhaarojen vuoksi. Komissio jätti huomioimatta ne tavat, joilla kantaja toimi suoraan kartellin peruseriaatteiden ja -tarkoitusten vastaisesti, ja komission olisi pitänyt myöntää kantajalle lisävähennys sen vuoksi, että kantaja lopetti sääntöjenvastaisen toimintansa aikaisin. Komission olisi myös pitänyt huomioida kantajan epäedullinen asema kilpailijoihinsa nähden ja kantajan heikko taloudellinen tilanne. Lopuksi kantajalle olisi pitänyt myöntää huomattavasti merkittävämpi vähennys, kuin mikä sille komission sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa antaman tiedonannon⁽¹⁾ mukaisesti kuuluu.

⁽¹⁾ EYVL 1996 C 201, s. 4.

UPS Europe NV/SA:n 11.10.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-253/01)

(2002/C 31/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

UPS Europe NV/SA on nostanut 11.10.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on T. R. Ottervanger, asianajajatoimisto Allen & Overy, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa EY 232 artiklan mukaisesti, että komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen, koska se ei ole tehnyt lopullista päätöstä kohtuullisessa ajassa kantajan 7.7.1994 ja 8.6.1998 komissiolle tekemistä kanteluista ja EY 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisesta 17.8.1999 (julkaistu virallisessa lehdessä 23.10.1999, C 306/25)

- velvoittaa komission korvaamaan kantajalle käsiteltävänä olevasta asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
- määrää sellaisista toimenpiteistä, jotka se katsoo tarpeelliseksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka kuuluu pakettien lähetyksellä maailmanlaajuisesti toimivaan United Parcel Service (UPS)-nimiseen yritysryhmään, teki komissiolle 7.7.1994 kantelun, joka koski väitettyjä voimassa olevia valtiontukia, jotka johtuivat muun muassa pakettien lähetykspalveluita koskevien tappioiden kattamisesta ja ristiintukemisesta Deutsche Postin kirjeiden lähettämistoinnista saaduilla monopolituloilla; kantaja teki samalla kirjeellä myös kantelun EY 82 artiklan nojalla. Komissio ilmoitti kantajalle 2.10.1998, että se tutkii, ovatko Deutsche Post AG:n asema ja toiminta yhteensopivia EY 82 artiklan kannalta, ja että se ei aloita ainakaan vielä EY 88 artiklan mukaista menettelyä. Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen tämän ”päätöksen” kumoamiseksi (asia T-182/98)⁽¹⁾.

Kantaja teki 8.6.1998 toisen kantelun, jossa se väitti, että DHL Internationalin osakekannan hankinnan rahoittamiseen monopolituloilla liittyi valtiontukia. Kantaja lähetti komissiolle kirjeen 21.12.1998 vaatiensa tätä ottamaan kantaa sen kanteen kahden kuukauden kuluessa. Koska komissio ei tehnyt päätöstä eikä määrittänyt kantaansa kahden kuukauden kuluessa, kantaja aloitti EY 232 artiklan mukaisen menettelyn (asia T-98/99)⁽²⁾.

Komissio ilmoitti 17.8.1999 päivätyllä kirjeellä Saksan liittotasavallalle päätöksestään aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely⁽³⁾. Kanne asiassa T-182/98 jätettiin tutkimatta (neljännen jaoston määräys, 30.9.1999) ja asia T-98/99 poistettiin rekisteristä (neljännen jaoston puheenjohtajan määräys, 29.10.1999).

Koska komissio ei ollut määrittänyt kantaansa sen osalta, olivatko näiden kahden kantelun kohteena olevat toimet yhteensopivia sisämarkkinoiden kanssa, kantaja vaati 5.6.2001 komissiota määrittämään kantansa ja/tai ryhtymään kummasakin kantelussa vaadittuihin toimiin. EY 232 artiklassa tarkoitettu kahden kuukauden määräaika päättyi 5.8.2001 ilman, että komissio määrittä kantansa kantajan kanteluihin nähden. Kantaja nosti tämän takia käsiteltävänä olevan kanteen.

Kantaja väittää, että se, että komissio laiminlöi ratkaisun tekemisen kohtuullisessa ajassa, ei ole lainkaan oikeutettua. Komission alustava tutkimus kesti 63 kuukautta ensimmäisen kantelun osalta ja 16 kuukautta toisen kantelun osalta. Virallinen tutkimusmenettely on lisäksi kestänyt jo kaksi vuotta. Deutsche Post on tämän takia voinut hyötyä lainvastaisesta valtiontuesta erittäin pitkään ilman mitään komission väliintuloa. Kantajan kilpailuasema Deutsche Postin kilpailijana on kärsinyt vakavasti tämän takia.

⁽¹⁾ EYVL C 20, 23.1.1999, s. 30.

⁽²⁾ EYVL C 174, 19.6.1999, s. 14.

⁽³⁾ Julkaistu EYVL C 306, 23.10.1999, s. 25.

Johannes Priesemannin 22.11.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-286/01)

(2002/C 31/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Johannes Priesemann on nostanut 22.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt Norbert Pflüger.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan keskuspankin päätöksen, jolla se ei myöntänyt kantajalle koulutuslisää (education allowance) hänen kolmea lastaan varten, sekä – jos tarpeen – vastaajan oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä tekemät päätökset,
- määrää Euroopan keskuspankin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Euroopan keskuspankin virkamies, haki koulutuslisää, jotta hänen kolme lastaan voisivat käydä kansainvälistä koulua. Vastaaja hylkäsi tämän hakemuksen sillä perusteella, että kantaja ei täyttänyt tämän lisän saamisen edellytyksiä, koska hänellä ei ollut oikeutta ulkomaankorvaukseen (expatriation allowance).

Väitteensä tueksi kantaja toteaa, että riidanalainen päätös loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja näin ollen myös rikkoo työsuhteen ehtojen (Conditions of Employment; jäljempänä CoE) 19 artiklaa. Kantaja katsoo, että häntä syrjitään niihin työntekijöihin nähden, joilla on CoE:n 17 artiklan nojalla oikeus saada ulkomaankorvausta, ja että tämä syrjintä on perusteetonta.

Kantajan mukaan tilannetta ei muuta se, että CoE:n 19 artikla on ainoastaan "väliaikaisratkaisu", kunnes Frankfurt am Mainiin perustetaan eurooppakoulu. Kantajaa ei tässäkin vaiheessa saa kohdella eri tavoin kuin ulkomaankorvaukseen oikeutettuja työntekijöitä.

Kantajan mukaan on käsittämätöntä, että koulutuslisä on sidottu CoE:n 17 artiklan mukaiseen oikeuteen saada ulkomaankorvausta. Koulutuslisän tarkoituksena on kantajan mukaan mahdollistaa täysipäiväinen koulunkäynti. Lisän ei ole tarkoitus hyödyttää työntekijää, vaan tukea huollettavana olevaa lasta siten, että lapsen ylläpitokustannuksia varten maksetaan avustusta.

Bioelettrica S.p.a:n 20.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-287/01)

(2002/C 31/29)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Bioelettrica S.p.a. on nostanut 20.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Ombretta Fabe Dal Negro.

Kantajaa vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että komissio on 6.9.2001 päivätyllä kirjeellään perusteettomasti irtisanonut kantajan kanssa 12.12.1994 tehdyn Thermie-sopimuksen, ja näin ollen
- toteaa, että kyseinen sopimus on pätevä ja edelleen voimassa, ja

- velvoittaa komission suorittamaan kantajalle asian käsittelyn kuluessa yksilöivät määrät korvauksena kantajalle aiheutuneista vahingoista
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää tässä asiassa, että komissio on toiminut lainvastaisesti irtisanoessaan 22.12.1994 tehdyn Thermie-hankinta-sopimuksen nro BM 100/1994/IT/DE/UL/90, joka koski Italiaan suunnitellun sähköä tuottavan lämpövoimalan rakentamista. Lämmöntuotannossa oli tarkoitus käyttää kasviperäisiä biomassoja, jotka muutetaan nestemäiseksi yhdistetyssä kiertoprosessissa ilmakehäkaasuttajan avulla. Alunperin sovittiin, että 40 prosenttia kokonaiskustannuksista rahoitettaisiin yhteisön varoista. Kantajana olevan yhtiön, joka on toiminut hankkeen koordinoijana, ovat perustaneet viisi kyseisen sopimuksen kuudesta alkuperäisestä sopimuspuolesta.

Irtisanomispäätös tehtiin, koska sopimuksen täyttämässä oli ilmennyt tiettyjä ongelmia, muun muassa koska eräs sopimuspuolista, Lurgi Energie, ei ollut toimittanut tarvittavaa teknologiaa ja koska vastaaja oli tästä syystä katsonut, ettei hankkeseen kuuluvia työohjelmia ollut mahdollista saattaa päätökseen sopimuksen voimassaoloaikana.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Irtisanomisilmoitusta ei ole tehty kirjallisesti kirjatulla kirjeellä kuukautta ennen sopimuksen päättymistä
- Irtisanomispäätöstä ei ole annettu tiedoksi kaikille sopimuspuolille
- hankintasopimuksen yleisten sopimusehtojen 8 §:n 8 momentin 2 alakohtaa on rikottu, koska tässä kohdassa määrätään, että komissiolla on mahdollisuus irtisanoa sopimus, jos sopimuspuoli ei aloita töitä sopimuksessa yksilöitynä ajankohtana, sillä kyse on joulukuussa 1994 allekirjoitetusta sopimuksesta ja sopimuksessa tarkoitettujen töiden aloittamisajankohta on sopimuksen 2 §:n 1 momentin mukaan 1.1.1995. Kantajan mukaan ei voida uskoa, että komissio riitauttaa töiden aloittamista jättämisen vielä kuuden vuoden kuluttua.
- Oikeusvarmuuden periaatetta on loukattu oikeussuh-teessa sopimuspuoleen, jolle ei missään tapauksessa saa aiheutua odottamattomia tai yksilöimättömiä seuraamuksia osapuolten itselleen asettamista vaatimuksista tai voimassa olevasta lainsäädännöstä. Kantaja korostaa, että näin on erityisesti silloin kun odottamaton seuraamus on aiheutettu harkintavaltaa käytettäessä ja kun lain tai sopimuksen perusteella ei ole voitu ennakoita, että sillä aiheutetaan olemassa olevan oikeussuhteen lakkaaminen irtisanomalla sopimus kohtuuttomalla ja perusteettomalla tavalla.

- Komissio ei ole ottanut huomioon, että kantaja on täyttänyt sopimusveloitteensa ja että yleisten sopimusehtojen 2 §:n c kohdassa määrätään nimenomaisesti, että sopimuspuoli ei ole vastuussa toisen sopimuspuolen menettelystä sen jättäessä sopimuksen täyttämättä, jos ensiksi mainittu kykenee osoittamaan, ettei se ole myötävaikuttanut tähän täyttämättäjäämiseen. Tämä huomioon ottaen vastaaja oli yliarvioinut ne velvollisuudet, joita hankkeen koordinoijalla on.
- Vastaaja ei ole nyt esillä olevassa asiassa ottanut huomioon Italian Codice civile 1375 §:ssä säädettyjä vilpittömän mielen ja luottamuksensuojan periaatteita.

Yleisesti kantaja toteaa, että kyseinen sopimus ei koske koneen tai pelkän kotitalouslaitteen, vaan sellaisen lämpövoimalan toimittamista, jonka teknologisten ominaispiirteidensä vuoksi piti olla jotakin aivan uutta ja todella innovatiivista. Kantaja väittää näin ollen, että yhteisön olisi pitänyt sopimuksen täyttämisen osalta omaksua aivan erilainen menettelytapa, kuin se oli tehnyt, ja että sen olisi todellisuudessa pitänyt esiintyä asiassa yhteistyökumppanina ja jakaa sopimuspuolten intressi jäsenvaltioiden teknologiseen kehitykseen, eikä esiintyä molempia velvoittavan sopimuksen vastapuolena.

OPI Products Inc:n 23.11.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-288/01)

(2002/C 31/30)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

OPI Product Inc. on nostanut 23.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajina ovat E. Cornu ja E. De Gryse, asianajotoimisto Braun Bigwood SCRL, Bryssel (Belgia).

Väliintulijana valituslautakunnassa oli Maxim Marken-Produkte GmbH & Co. KG.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kolmannen valituslautakunnan tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä evätään yhteisön tavaramerkkihakemuksella nro 737 510 haetun sanamerkin ”Nicole” rekisteröinti luokan 3 ”eteerisiä öljyjä, kosmeettisia tuotteita, hiusvesiä; mukaan lukien kynsilakkoja” varten

- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston rekisteröimään tavaramerkin ”Nicole” luokan 3 tavaroita varten, mukaan lukien eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, hiusvedet, hampaidenpuhdistusaineet ja kynsilakat.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: OPI Products Inc.

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ”Nicole” luokan 3 tavaroita varten.

Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan: Maxim Marken-Produkte GmbH & Co. KG.

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan: Kansallinen sanamerkki ”Nicole” tietyille luokan 3 tavaroille.

Väiteosaston päätös: Väitteen osittainen hylkääminen.

Valituslautakunnan päätös: Väiteosaston päätöksen kumoaminen siltä osin kuin päätös koski ”hampaidenpuhdistusaineita” luokassa 3 ja OPI Products Inc. valituksen hylkääminen muilta osin.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 43 artiklan 2 kohdan virheellinen tulkinta väitemenettelyssä vedotun aikaisemman tavaramerkin käyttöön liittyvien todisteiden riittämättömyyden johdosta. Kantaja vetoaa lisäksi neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelliseen soveltamiseen, koska sekaannusvaaraa ei ole olemassa eivätkä tavarat ole samankaltaisia.

Asian T-108/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 31/31)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 12.9.2001 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-108/00, Santiago Cómez-Reino vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 24.6.2000.

Asian T-52/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 31/32)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 3.10.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-52/01, Juergen Schaefer vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 134, 5.5.2001.

Asian T-140/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 31/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 9.11.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-140/01, Paul Doyle vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 245, 1.9.2001.
